

Sygn. akt I C 197/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Sporysz

Protokolant: Marta Czyżewska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. M. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. M. (1) na rzecz strony powodowej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 811,61 (osiemset jedenaście 61/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29/07/2014 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej A. M. (1) na rzecz strony powodowej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 121,80 (sto dwadzieścia jeden 80/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 197/15 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 29 lipca 2014 roku strona powodowa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej A. M. (2) kwoty 1394,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły umowę sprzedaży wody mineralnej, w ramach której strona powodowa wystawiła pięć faktur VAT na łączną kwotę 1272,03 zł. Wobec braku dobrowolnego świadczenia, po uprzednim wezwaniu pozwanej do zapłaty, strona powodowa wystąpiła na drogę sądową, dochodząc zapłaty kwoty należności głównej wynikającej z wystawionych faktur VAT, powiększonej o skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od daty płatności poszczególnych faktur do daty złożenia powództwa.

W dniu 8 września 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w sprawie VI Ne-e (...) nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a następnie, wobec bezskuteczności doręczenia tego nakazu na adres pozwanej wskazany w pozwie, w dniu 7 stycznia 2015 r. postanowienie o uchyleniu nakazu zapłaty i przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie.

Działając na wezwanie tutejszego Sądu strona powodowa złożyła pozew na urzędowym formularzu, dołączając do niego dokumenty wykazujące umocowanie pełnomocnika do reprezentowania strony powodowej, a także dokumenty mające stanowić dowody zasadności jego twierdzeń.

Pozwana prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na rozprawę, jak również nie zajęła w sprawie stanowiska na piśmie. W związku z powyższym Sąd na rozprawie w dniu 21 grudnia 2015 r. wydał wyrok zaoczny stosownie do treści art. 339 § 1 k.p.c. Sąd nie przyjął za prawdziwe twierdzeń strony powodowej o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, albowiem po myśli do art. 339 § 2 k.p.c. uznał, że budzą one uzasadnione wątpliwości i w to miejsce poczynił ustalenia faktyczne na podstawie złożonych przez stronę powodową dokumentów.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Strony w dniu 23 lutego 2012 r. zawarły umowę sprzedaży nr (...), na mocy której strona pozwana zobowiązała się sprzedawać i dostarczać pozwanej wodę mineralną, a pozwana zobowiązała się do zapłaty ceny oznaczonej w wystawianych przez sprzedawcę fakturach, z zastrzeżeniem odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności kwot nimi objętych.

(dowód: odpis umowy nr (...) – k. 22)

W ramach łączącego strony stosunku prawnego strona powodowa wystawiła dwie faktury VAT: nr (...) z dnia 30 września 2013 r. na kwotę 91,39 zł z terminem płatności na dzień 14 października 2013 r. i nr (...) z dnia 20 grudnia 2013 r. na kwotę 176,04 zł z terminem płatności na dzień 3 stycznia 2014 r., a także notę obciążeniową nr (...) z dnia 20 grudnia 2013 r. na kwotę 486 zł z terminem płatności na dzień 3 stycznia 2014 r.

(dowód: dwie faktury VAT nr (...) oraz nota obciążeniowa nr (...) – k. 23-25)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych złożonych wraz z pozwem, których autentyczność i wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie częściowo.

Stosownie do treści art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje przenieść się na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się do zapłaty umówionej przez strony ceny.

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ze względu na powyższą zasadę dotyczącą ciężaru dowodu, według art. 232 k.p.c., strona w postępowaniu sądowym jest zobowiązana wskazywać fakty oraz dowody na potwierdzenie jej twierdzeń. Niewątpliwie, w świetle zasady wyrażonej w art. 6 k.c., na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz terminu jej wymagalności.

Mając na uwadze aktywność dowodową strony powodowej w ocenie Sądu jego roszczenie należało uznać za częściowo udowodnione. Na podstawie tych dokumentów Sąd był w stanie ustalić jedynie, że strony łączył stosunek prawny wynikający z umowy nr (...) i że na podstawie tej umowy strona powodowa wystawiła trzy dokumenty płatności na kwotę 91,39 zł, która stała się wymagalna w dniu 15 października 2013 r. oraz na kwotę 662,04 zł, która stała się wymagalna 4 stycznia 2014 r. Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 811,61 zł, na którą to kwotę składa się należność główna w wysokości 753,43 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od tej kwoty od daty wymagalności poszczególnych należności do dnia złożenia pozwu w kwocie 58,18 zł. Od tej kwoty zostały zasądzone odsetki ustawowe stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 oraz art. 482 § 1 k.c. od daty złożenia pozwu, to jest od dnia 29 lipca 2014 r.

Jeżeli chodzi o pozostałą część żądania pozwu, to należy zauważyć, że strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu, którego wynikałoby, że pozwana była zobowiązana do zapłaty pozostałej części roszczenia objętego żądaniem pozwu w wysokości 582,80 zł, w szczególności nie przedstawiła faktur o numerach (...), na które powoływała się w samym pozwie. Z tego względu Sąd oddalił powództwo w tej części, uznając je za nieudowodnione.

Mając na uwadze przepis art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części, w której uwzględnił dochodzone roszczenie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 100 k.p.c. stosunkowo rozdzielając je między strony wobec faktu, że powództwo zostało częściowo oddalone. Strona powodowa utrzymała się z dochodzonym roszczeniem w 58 %, a zatem w tym zakresie powinny na jej rzecz zostać zasądzone koszty procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł ustalona w oparciu o art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.), a także wynagrodzenie pełnomocnika kwocie 180 zł obliczone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.). Łączna kwota zasądzonych kosztów procesu to 121,80 zł, co stanowi 58 % z kwoty 210 zł.